

ಪ್ರಬಂಧ

ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಸ್ತುತಿ ತನ್ನನ್ನು ತಿಳಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲೆ ದರಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಲ್ಲಬ್ಬಿಟ್ಟು ಹೆಂಗೆ ಹೊಡೆಯಬೇಕು, ಯಾವಾಗ ಹೊಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾಕಾಗಿ ಹೊಡೆಯಬೇಕು? ಅನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಉಚಿತವಾದ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾನೆಂದರೆ... ಸಾಹೇಬರ ಪ್ರಭಾವ ಹೇಗಿರಬೇಡ?

ರಾಜೇಯಲ್ಲಿಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಬುಲೆಟ್ಟು ಇತ್ತು. ಆಟಿಕ್ಸ್ ವೀಕ್ಸಿನವ್ವೇ ಚಾರ್ಗ್ರೆಟ್‌ಯಿಂದ ಸಾಹೇಬರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಾಗ ಸರ್ವೀಸು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ ಅದನ್ನು ಸುಸ್ಥಿರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವಾಗ ದರೊಮೈ ಹಕ್ಕಿ ವಿಷಿಟ್‌ಗಳೇ, ಜನಸಂಪರ್ಕ ಸಫೇರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಬಯ್ದುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ದೃಶ್ಯ ವೈಭವವನ್ನು ಕಳ್ಳುಬಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿಂದೇ ಒಂದು ಸಮೂಹ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುತ್ತತ್ತು. ಅವರು ಬುಲೆಟ್ಟು ಏರಿ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಉರಿ ಸರಹದ್ದುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲೆ ಹರಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತ ಜೂಬುಕೋರರಿಗೆ, ಪಟ್ಟಣಿದೊಳಿಗಿನ ಪಾರಿವಾಶಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಉರಿ ಹೊರಿನ ಏಕಾಂತಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗಿರುವ ರಿಕೆ ಶಿಲಾಮಾರ್ಗಗಳಿಗೆ ‘ಸಾಹೇಬ ಅನ್ ರೌಂಡ್’ ಎಂಬ ಮೇರೆಯ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ ಕುಪ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಚದುರಿ ಸೇಫಾದ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪಿತಟ್ಟಿ ಸಾಹೇಬರ ಕ್ರೇಗ್ ಸಿಕ್ಕಿಬೇಳುವುದೂ, ತದ ನಂತರ ರಾಜೇಯಲ್ಲಿ ಅವರ ರುದ್ರ ನರ್ತನವನ್ನು ನೋಡುವುದೂ... ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು?

ಚಿತ್ತರಂಜನ ಸಾಹೇಬರದೊಂದು ಖಿಯಾಲಿಯಿತ್ತು. ಖಾಲಿ ರಸ್ತೆ ಕಂಡರೆ ಸಾಕು, ಆ ಬಡಪಾಯಿ ಬುಲೆಟ್ಟನ್ನು ಫಾಮುಲಾ ಬನ್ ಚಾಲಕನಂತೆ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಹ್ರಾಗಾಡು ರಸ್ತೇಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಾರಾರಣ್ಯ ತಟ್ಟಿಬ್ಬ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ರಸ್ತೇ ಪಕ್ಕದ ಹೊಲ ಗಡ್ಡಿಗಳ ಬದುವಿನಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಾ ನಿಂತ ಎಮ್ಮೆ ಹಸುಕರುಗಳಂತಹ ಸಾಧು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆ ಬುಲೆಟ್ಟೀನಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ಗುಡುಗು ಸಮಾನ ಸದ್ಗುಗೆ ಬೆದರಿ ಬಾಲಪನ್ನು ಬಿಡಿಯುತ್ತಾ ಗಾಡಿಯು ಮರೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಅಥವಾ ಮನೋಜನಿಲ್ಲದೆ ಸಾಹೇಬರ ಬುಲೆಟ್ಟು ಸವಾರಿ ಹೊರಡುತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ದೇತ್ತಾಕ್ಯತಿಯ ಹಿಂದೆ ಮುದುದಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆ ಮುಂದಿನ ರಸ್ತೇ ಕಾಣುವುದು ಸಾಧ್ಯ ವಿರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರು ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ವೇಗಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ಯಾಪ್ ಎಲ್ಲಿ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತದೋ ಎಂಬ ದಿಗೀನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೈನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪ್ ಇನ್ನೋಂದು ಕೈನಲ್ಲಿ ಬುಲೆಟ್ಟಿನ ಹಿಂಭಾಗದ ಹ್ಯಾಂಡಲೂ ಹಿಡಿದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎಷ್ಟೇ ಹುಪಾರಾಗಿ ಕುಳಿತರೂ ಅದೊಂದು ದಿನ ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಕ್ಯಾಪನ್ನು ರಪ್ಪನೇ ಬೇಸಿದ ದುಪ್ಪ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಎಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಸಾಹೇಬರು ಏನೇನೇ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೇನೇನೇ ಎಂದೆಂದಿದ ನಾನು ಅಂಚಿ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವ ದ್ವೀಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ದುಪ್ಪಕ್ಕೆ ಅನತಿ ದೂರದಲ್ಲೇ ಯಾರೋ ಪರಿಚಿತರೊಬ್ಬರು ರಸ್ತೇಯಲ್ಲಿ ಹಿಕ್ಕಿ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಸಲಾಮು ಮಾಡಲಾಗಿ ‘ರೇಸು ಗುರ್ಜೆ’ನಂತೆ ದೌಡಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬುಲೆಟ್ಟು ಕ್ಷಣಿಕಾಲ ನಿಂತಿತು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹಾಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ದಟ್ಟಿಸಿದ ಸಾಹೇಬರು, ‘ಎಯ್, ಎಲ್ಲಿಯ್ಯಾ ನಿನ್ನ ಕ್ಯಾಪ್, ಗಾಡಿ ಮೇಲೆ ಕುಂಠಲುವಾಗ ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲಿಯ್ಯಾ...’ ಅಂತ ಸರ್ವೇದಾಳ್ಜ್ಯ ಯಾಗಳಿಂದ ಕೇಳಲಾಗಿ ನಾನು ಇದ್ದ ವಿವರಿಯನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.